

A photograph on the left side of the page shows a woman in profile, wearing large black headphones. Another person's hand is visible, adjusting the headphones on her head. She is wearing a blue top and orange pants. In the background, another person is partially visible. The image is cropped and has a white border.

Kunst als taal voor verbinding

HAZENBIJEENKOMST VOOR TRAUMADRAGERS EN HUN NAASTEN, SAMEN. EEN PROJECT VAN MIJN NAAM IS HAAS, O.A. GESTEUND DOOR HET AGIS INNOVATIEFONDS.

Hoe verbind je werelden die vaak onuitspreekbaar ver uit elkaar liggen? Tijdens de Hazen-bijeenkomsten zoeken traumadragers en hun naasten samen, via kunst, naar woorden en beelden voor wat zich doorgaans in stilte afspeelt.

In samenwerking met GGZ Drenthe, Centrum voor Transitie en Vereniging Caleidoscoop ontwikkelde Mijn naam is haas een nieuw type ontmoeting op het snijvlak van zorg, kunst en ervaringsdeskundigheid. Uitgangspunt: niet praten over trauma, maar *ervaren* wat het betekent om ermee te leven. Deelnemers stapten letterlijk dezelfde wereld binnen – via een audiovertelling, een interactief boek en zorgvuldig begeleide gesprekken.

*‘Door de audiovertelling werd mijn binnenwereld gespiegeld.
Omdat het buiten mij plaatsvond, kon ik naar mijzelf kijken en kreeg ik
woorden voor mijn proces.’ – Deelnemer met een visuele beperking*

De kracht van deze bijeenkomsten ligt in de artistieke aanpak: een zintuiglijke ervaring die inzicht en nabijheid mogelijk maakt, zonder te forceren. Kunst opent het gesprek waar taal tekortschiet – een principe dat door alle fasen van het project leidend bleef.

*‘We konden eindelijk vastpakken wat voortdurend uit onze handen glipt.’
– Deelnemer na het doorbladeren van het boek.*

SAMEN ERVAREN OPENT

Vanuit een zorgvuldig ontworpen opzet, met aandacht voor regulatie, veiligheid en ruimte voor autonomie, ontdekten we dat juist het samen ervaren deuren opent. Niet los van elkaar, maar als duo – een traumadrager en diens naaste – zodat herkenning en begrip in wederzijdse aanwezigheid kan ontstaan.

*‘Fijn dat iedereen dezelfde woorden hoort,
iedereen in dezelfde verdeelde wereld stapt.’
– Een naaste*

*‘Ik heb gemerkt dat ik het nodig heb, nabijheid,
maar kan het niet verdragen.’ – Een traumadrager*

EIGEN EXPRESSIE

De bijeenkomsten leverden méér op dan beoogd. Deelnemers schreven gedichten, zongen liedjes, maakten tekeningen – als antwoord op wat geraakt werd. Kunst bleek niet alleen een middel tot reflectie, maar een uitnodiging tot eigen expressie.

*'Je hebt me met je kunstvorm enorm
geïnspireerd. Ik ben weer gaan schrijven.'*

– Een deelnemer

WAAR WE NU STAAN

Hoewel structurele inbedding in het zorglandschap nog in ontwikkeling is, staat er nu een beproefde werkvorm die beklijft. De inzet van kunst als verbindende taal tussen binnenwereld en buitenwereld, tussen traumadragers en hun naasten, blijkt van onschatbare waarde.

MEER INFORMATIE & SAMENWERKING

Wil je meer weten over deze unieke werkvorm, het traject of samenwerking?
Neem gerust contact met me op.

Judith Bruynzeels

Artistiek leider Mijn naam is haas

info@mijnnaamishaas.info

www.mijnnaamishaas.info

Mede mogelijk gemaakt door

Agis
innovatiefonds